

”

Синекоп О. Сутність методу «Дебрифінг» в контексті фахового іншомовного спілкування майбутніх ІТ фахівців. *Освіта. Інноватика. Практика*, 2025. Том 13, № 1. С. 60-64. <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13i1-008>.

Synekop O. Sutmist metodu «Debryfinh» v konteksti fakhovoho inshomovnoho spilkuvannya maibutnih IT fakhivtsiv [The essence of the 'Debriefing' method in the context of professionally oriented language communication of prospective IT specialists]. *Osvita. Innovatyka. Praktyka – Education. Innovation. Practice*, 2025. Vol. 13, No 1. S. 60-64. <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13i1-008>.

УДК 371.214.114:378.124.8

DOI: 10.31110/2616-650X-vol13i1-008

Оксана СИНЕКОП

Національний технічний університет України

“Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”, Україна

<https://orcid.org/0000-0001-6191-6264>

oksana.synekop@gmail.com

СУТНІСТЬ МЕТОДУ «ДЕБРИФІНГ» В КОНТЕКСТІ ФАХОВОГО ІНШОМОВНОГО СПІЛКУВАННЯ МАЙБУТНІХ ІТ ФАХІВЦІВ

Анотація. Іншомовне навчання є найбільш ефективним, коли вчасно запускається процес аналізу отриманих результатів, обговорення позитивних і негативних сторін завершеного завдання. Дебрифінг слугує важливим інструментом у цьому відношенні, діючи як структурований механізм рефлексії, що покращує навчальний досвід. У статті висвітлено переваги (слугує універсальним інструментом для іншомовного навчання на власному досвіді; допомагає виробити траєкторію розвитку студента для досягнення короткострокових і довгострокових навчальних цілей; сприяє командній консолідації; є цінним для поглиблення розуміння та розвитку компетентностей в ІТ дисциплінах; розвиває вміння надання конструктивного зворотного зв'язку; створює простір емоційної підтримки) і недоліки дебрифінгу у професійно орієнтованому англomовному спілкуванні. Визначено базові принципи впровадження дебрифінгу у навчання англійської мови професійно орієнтованого спрямування. Перший принцип «відкритого спілкування» полягає в тому, що студенти вільно висловлюють свої думки по завершенню іншомовної комунікативної ситуації. Принцип «рефлексивного практикування» дає відповіді на запитання: що, чому і як відбулося у професійно орієнтованому іншомовному спілкуванні. Принцип «активізації критичного мислення» передбачає ретельний аналіз дій, заохочення учасників критично оцінювати свої дії та рішення, що веде до глибшого розуміння певної проблеми чи ситуації. Принцип «орієнтації на результат та відбору корегувальних стратегій» ґрунтується на важливості визначення конкретних навчальних цілей та виявлення необхідних компетентностей, які студенти повинні розвинути для досягнення короткострокових і довгострокових навчальних цілей. Також цей принцип базується на заохоченні учасників професійно орієнтованого іншомовного спілкування окреслювати стратегії для посилення ефективності іншомовного спілкування та усунення недоліків у майбутніх комунікативних ситуаціях. Це дозволить створити ефективну навчальну траєкторію, що враховуватиме потреби студентів та сприятиме їхньому професійному розвитку. Інтегруючи ці принципи в освітній процес, викладачі можуть створити сприятливе середовище, яке заохочує діалог, рефлексію та постійне вдосконалення професійно орієнтованої іншомовної компетентності.

Ключові слова: дебрифінг; іноземна мова; професійно орієнтоване англomовне спілкування; майбутні ІТ фахівці; принципи.

Oksana SYNEKOP

National Technical University of Ukraine

“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”, Ukraine

<https://orcid.org/0000-0001-6191-6264>

oksana.synekop@gmail.com

THE ESSENCE OF THE 'DEBRIEFING' METHOD IN THE CONTEXT OF PROFESSIONALLY ORIENTED LANGUAGE COMMUNICATION OF PROSPECTIVE IT SPECIALISTS

Abstract. Foreign language learning is most effective when the process of analysing the results obtained and discussing the positive and negative aspects of the completed task is launched in a timely manner. Debriefing serves as an important tool in this regard, acting as a structured reflection mechanism that enhances the learning experience. The article identifies the benefits (it acts as a universal tool for learning a foreign language through personal experience; it helps to develop a student growth trajectory to achieve short-term and long-term learning goals; it promotes team consolidation; it is valuable for deepening understanding and developing competences in IT disciplines; it enhances the ability to give constructive feedback; it creates a space of emotional support) and drawbacks of debriefing in professional English communication. The basic principles of introducing debriefing into the teaching of English for Specific Purposes are defined. The first principle is 'open communication'. This means that students freely express their thoughts after a foreign language communication situation is completed. The principle of 'reflective practice' provides answers to the questions of what, why and how in professional foreign language communication. The principle 'activating critical thinking' involves a thorough analysis of actions, encouraging participants to critically evaluate their actions and decisions, which leads to a deeper understanding of a particular problem or situation. The principle 'result orientation and selection of corrective strategies' is based on the importance of defining specific learning objectives and identifying the necessary competencies that students need to develop to achieve short- and long-term learning goals. This principle is also based on encouraging participants in professional-oriented foreign language communication to identify strategies to enhance the effectiveness of foreign language communication and eliminate deficiencies in future communication situations. This will create an effective learning trajectory that takes into account the needs of students and promotes their professional development. By integrating these principles into the educational process, teachers can create a supportive environment that encourages dialogue, reflection and continuous improvement of professionally oriented foreign language competence.

Keywords: debriefing; foreign language; professionally oriented English communication; future IT specialists; principles.

Постановка проблеми. Підготовка майбутніх фахівців у секторі інформаційних технологій (ІТ) є одним з актуальних завдань викладачів технічних університетів, які покликані сформувати фахові компетентності з широким діапазоном знань, навичок і вмінь у спеціальності, також організувати навчання іноземної мови професійного спрямування у ефективний спосіб. Ураховуючи глобальний характер ІТ індустрії, необхідним є комплексний підхід до викладання іноземних мов, що передбачає розвиток і удосконалення іншомовного спілкування в межах віртуальних професійних ситуацій. Зосередження на практикуванні мови дозволяє студентам покращити знання іноземних мов, розвинути культурну обізнаність та адаптивність. Зрештою, такий підхід готує випускників до успішного функціонування на конкурентному ІТ ринку, озброюючи їх здатністю ефективно спілкуватися та співпрацювати, незважаючи на мовні та культурні кордони.

Загальновизнано, що навчання є найбільш ефективним, коли вчасно запускається процес аналізу отриманих результатів, обговорення позитивних і негативних сторін завершеного завдання. Дебрифінг слугує важливим інструментом у цьому відношенні, діючи як структурований механізм рефлексії, що покращує навчальний досвід. В контексті іншомовного спілкування дебрифінг заохочує студентів визначати стратегії для покращення професійно орієнтованих іншомовних умінь, тим самим зміцнюючи їхню здатність вільно спілкуватися англійською мовою. Крім того, дебрифінг є важливим компонентом командної роботи для майбутніх ІТ фахівців, оскільки він сприяє відкритому діалогу про результати проекту, виховує культуру постійного вдосконалення.

Отже, актуальним є вивчення питання реалізації технології дебрифінгу задля розвитку професійно орієнтованої англомовної компетентності у майбутніх ІТ фахівців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій демонструє особливий інтерес науковців, методистів і практиків до впровадження дебрифінгу у різних галузях знань. Ця тенденція підкреслює визнання дебрифінгу як цінного педагогічного інструменту, що покращує результати навчання та сприяє розвитку критичного мислення. Дедалі більше визнається роль дебрифінгу в осмисленні досвіду, консолідації знань та покращенні майбутньої діяльності. Отже, звернімось до їхнього досвіду.

До прикладу, Т. Laosakul, S. Son, J. Derry, L. Mitchell, A. Ceretta та М. Daniel, розглядаючи різні формати проведення дебрифінгів, доходять висновку, що структуровані наради під керівництвом менеджерів є ефективнішими та кориснішими, ніж звіти, що складаються лише з коротких коментарів або неформальних обговорень [10].

Досліджуючи роль дебрифінгу у командному навчанні, J. A. Allen, R. Reiter-Palmon та J. Crowe констатують, що ефективно проведений дебрифінг може підвищити ефективність команди на 25% у різних організаціях [2, с. 504]. Їхнє дослідження підкреслює важливість дебрифінгу не тільки для індивідуального та командного розвитку, а й для загальної ефективності організацій [2, с. 510]. Автори заглиблюються в такі важливі командні процеси, як розуміння, психологічна безпека та рефлексивність. Також вони розглядають важливі контекстуальні фактори, які впливають на результати дебрифінгу, зокрема: лідерство, організаційна підтримка та характер роботи дебрифінгу.

У межах освітньої площини К. Т. Dreifuerst [7] оперує поняттям «дебрифінг для змістовного навчання», що передбачає використання Сократового опитування та принципів активного навчання для активізації мислення. Цей метод може стати моделлю рефлексивного мислення, яку студенти можуть використовувати для розвитку клінічних міркувань і набути рефлексивної практики.

На думку Q. Feng, H. Luo, W. Li, Y. Chen, J. Zhang, віртуальна реальність здатна забезпечувати занурення та інтерактивне навчання і може широко використовуватися для підтримки експерієнційного навчання, ефективності якого сприяє такий навчальний компонент, як дебрифінг. Результати дослідження підтверджують ефективність віртуальної реальності щодо покращення засвоєння знань і поведінкових показників, а також виявляють значний вплив дебрифінгу на ефективність освітнього середовища віртуальної реальності. Дослідження підтверджує критичну роль дебрифінгу в навчанні, заснованому на віртуальній реальності, і надає практичні рекомендації для розробки та впровадження дебрифінгу [8].

В процесі впровадження технології дебрифінгу на заняттях з іноземної мови, О. Биконя, О. Шендерук, Ю. Шевченко, В. Іванишина не визнають судження виступаючих вірними чи невірними, а фокусуються на отриманні інформації з аналізу ігрового заняття, на вирішенні проблеми з різних точок зору [17, с. 67].

S. C. Rif, K. H. Tan та K. F. Khairuddin [15], навчаючи онлайн іноземної мови, констатують, що дебрифінг позитивно впливає на тих, хто активно вивчає англійську мову, оскільки допомагає покращити їх здатність до критичного мислення, а також рівень усного та письмового мовлення.

Підсумовуючи зазначене вище, можна з упевненістю сказати, що дослідниками досліджено різні аспекти феномену «дебрифінг». Проте проблема не була об'єктом спеціального вивчення в контексті навчання професійно орієнтованого англомовного спілкування майбутніх ІТ фахівців.

Отже, **метою статті** є проаналізувати та порівняти трактування терміну «дебрифінг», висвітлити переваги і недоліки дебрифінгу, принципи реалізації дебрифінгу в процесі оволодіння професійно орієнтованим англомовним спілкуванням майбутніми ІТ фахівцями.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети були використані різноманітні методи, включаючи глибокий аналіз наукової літератури, а також узагальнення та систематизацію існуючих результатів досліджень, пов'язаних з даною тематикою. Такий підхід дозволив комплексно синтезувати різні точки зору науковців, а також перенести деякі ідеї з певними модифікаціями у площину навчання професійно орієнтованого спілкування майбутніх фахівців ІТ галузі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Зазначимо, що термін «дебріфінг» / debriefing або його аналоги – післядія / after-action review у військовій галузі (Morrison and Meliza [12]; O'Shea [13]), дебриф чи підведення підсумків / debrief у галузі медицини (Ahmed, Atkinson, Gable, Yee, and Gardner [1]; Cant та Cooper [3]), управління ресурсами екіпажу / crew resource management у авіації (Flin and Martin [9]; Mearns, Flin, and O'Connor [11]), огляд після події / after-event review у пожежній службі (D. S. DeRue, J. D. Nahrgang, J. R. Hollenbeck, K. Workman [6]), «гаряче прання» / hot wash в галузі управління надзвичайними ситуаціями (Comfort [5]), натовп / huddle (Quinn and Bunderson [14]), широко використовуються.

Насамперед з'ясуємо значення терміну «дебріфінг». J. A. Allen, R. Reiter-Palmon та J. Crowe [2] трактують це поняття, як *тип робочої зустрічі*, під час якої команди обговорюють, інтерпретують і вивчають нещодавні події, під час яких вони співпрацювали.

В контексті виконання проектів I. Cohen та S. Globerson [4] трактують дебрифінг, як *процес*, що використовується для покращення майбутньої ефективності проектів.

S. C. Rif, K. H. Tan та K. F. Khairuddin визначають дебрифінг, як *стратегію навчання* на основі досвіду, яка вимагає від учнів обмірковувати свій досвід навчання та пов'язувати його з реальними життєвими ситуаціями. Дебрифінг є ефективною стратегією заохочення критичного мислення серед тих, хто вивчає ESL, таким чином допомагаючи їм покращити вивчення мови [15, с. 224-225].

K. T. Dreifuert [7] розглядає дебрифінг для змістовного навчання, як *метод*, який можна використовувати в симуляційних середовищах та інших клінічних умовах для аналізу догляду за пацієнтами, розвитку рефлексивного мислення та сприяння змістовному навчанню.

У дослідженні О. Биконі, О. Шендерук, Ю. Шевченко, В. Іванишиної дебрифінг позиціонується як *технологія навчання*, яка передбачає перегляд власних думок з метою порівняння й обговорення результатів виконаних завдань та надання можливих альтернатив [16, с. 67].

Таким чином, науковці використовують різні терміни для опису дебрифінгу, такі як тип зустрічі, процес, стратегія, метод і технологія. Незважаючи на різноманітність назв, його інтерпретація по суті залишається однією й тією ж.

У нашому розумінні дебрифінг це метод чи прийом, який передбачає рефлексування над отриманим досвідом у процесі професійно орієнтованої англомовної діяльності групи / команди, аналіз її позитивних та / чи негативних сторін, визначення шляхів усунення недоліків [17].

Далі з'ясуємо переваги дебрифінгу у навчанні англійської мови професійного спрямування майбутніх ІТ фахівців.

По-перше, дебрифінг слугує універсальним інструментом для іншомовного навчання на власному досвіді. Ретельний аналіз певних завершених етапів фахової іншомовної діяльності дозволяє студентам не тільки окреслити здобутки, але й виявити недоліки у англомовному спілкуванні. В процесі дебрифінгу учасники комунікації можуть критично оцінити свої дії, зрозуміти, які стратегії іншомовного спілкування виявилися ефективними, а які потребують зміни. Отже, дебрифінг допомагає формувати глибше усвідомлення власних навчальних комунікативних дій і заохочує до подальшого розвитку мовленнєвих навичок та вмій.

По-друге, дебрифінг допомагає виробити траєкторію розвитку студента для досягнення короткострокових і довгострокових навчальних цілей, що передбачає визначення певних труднощів у студентів і шляхів для їх усунення. У такий спосіб визначається певний діапазон навичок і вмій професійно орієнтованого іншомовного спілкування, які необхідно формувати і розвивати. На основі такого аналізу підбирається низка стратегій для застосування.

По-третє, дебрифінг сприяє командній консолідації, яка реалізується через відкрите спілкування та продуктивну співпрацю між усіма учасниками комунікації. В ході дебрифінгу учасники мають можливість вільно обмінюватися думками та ідеями. Це не тільки сприяє розвитку колективного розуміння завдань і цілей, але й стимулює креативність. Таке активне залучення всіх членів команди до обговорення значно покращує рівень командної роботи, створює відчуття єдності та підтримки, а також підвищує ефективність роботи команди, що є надзвичайно важливими в ІТ галузі. До прикладу, у розробці програмного забезпечення дебрифінги дозволяють командам колективно оцінювати застосовані дії, виявляти проблеми, з якими вони стикаються під час співпраці, і ділитися ідеями для майбутніх ітерацій, що в кінцевому підсумку призводить до більш якісних результатів.

Також, дебрифінг дозволяє не тільки вдосконалювати іншомовне спілкування студентів, а й є цінним для поглиблення їхнього розуміння та розвитку компетентностей в ІТ дисциплінах.

Обговорюючи проблеми, з якими стикаються під час практичного застосування, студенти можуть краще інтегрувати теоретичні знання з реальними ІТ сценаріями.

По-п'яте, в процесі дебрифінгу студенти розвивають важливі вміння надання конструктивного зворотного зв'язку, який орієнтований на зосередження на сферах, які потребують вдосконалення, а також нівелювання недоліків через внесення певних коректив. До переліку таких умінь входять: вміння активно слухати інших, вміння чітко, лаконічно і конкретно висловлюватися, вміння конструктивно критикувати, вміння аналізувати власну діяльність чи діяльність іншого студента, вміння ставити запитання, вміння всебічно дивитися на ситуацію, вміння адаптуватися до ситуації. Ці вміння в сукупності підвищують ефективність зворотного зв'язку.

І нарешті, дебрифінг створює простір емоційної підтримки, де студенти можуть висловлювати власні емоції, психологічно розвантажуватись.

З-поміж недоліків дебрифінгу окреслимо такі:

По-перше, дебрифінг може вимагати багато часу. До прикладу, обговорення тривалих проєктів потребує детального обговорення.

По-друге, дебрифінг може спровокувати потенційний стрес у деяких учасників спілкування, оскільки дебрифінг за своєю сутністю це переживання подій, які відбулись.

По-третє, суб'єктивні інтерпретації студентів під час дебрифінгу може негативно вплинути на аналіз певної ситуації.

По-четверте, нерівномірне залучення учасників комунікації до обговорення у зв'язку з недостатнім рівнем володіння іноземною мовою.

Далі визначимо базові принципи впровадження дебрифінгу у навчання англійської мови професійно орієнтованого спрямування. Перший принцип «відкритого спілкування» полягає в тому, що студенти вільно висловлюють свої думки по завершенню іншомовної комунікативної ситуації.

Принцип «рефлексивного практикування» дає відповіді на запитання: що, чому і як відбулося у професійно орієнтованому іншомовному спілкуванні. Обмірковуючи завершені комунікативні дії, студенти рефлексують власний досвід.

Принцип «активізації критичного мислення» передбачає ретельний аналіз дій, заохочення учасників критично оцінювати свої дії та рішення, що веде до глибшого розуміння певної проблеми чи ситуації.

Принцип «орієнтації на результат та відбору корегувальних стратегій» ґрунтується на важливості визначення конкретних навчальних цілей та виявлення необхідних компетентностей, які студенти повинні розвинути для досягнення короткострокових і довгострокових навчальних цілей. Також цей принцип базується на заохоченні учасників професійно орієнтованого іншомовного спілкування окреслювати стратегії для посилення ефективності іншомовного спілкування та усунення недоліків у майбутніх комунікативних ситуаціях. Це дозволить створити ефективну навчальну траєкторію, що враховуватиме потреби студентів та сприятиме їхньому професійному розвитку.

Отже, інтегруючи ці принципи, викладачі можуть створити сприятливе середовище, яке заохочує діалог, рефлексію та постійне вдосконалення професійно орієнтованої іншомовної компетентності.

Висновки. Таким чином, в цій статті зроблена спроба проаналізувати різноманітний досвід науковців у впровадженні дебрифінгу, порівняти визначення поняття «дебрифінг» у різних галузях науки, окреслити переваги і недоліки організації дебрифінгу в контексті навчання професійно орієнтованого іншомовного спілкування майбутніх ІТ фахівців, визначити ключові принципи організації дебрифінгу на заняттях з англійської мови професійного спрямування. (принцип «рефлексивного практикування», принцип «активізації критичного мислення»; принцип «орієнтація на результат та відбір корегувальних стратегій»).

Перспективним для подальшого дослідження є визначення та опис етапів проведення дебрифінгу в контексті професійно орієнтованого англомовного навчання майбутніх ІТ фахівців.

Список використаних джерел

1. Ahmed R. A., Atkinson S. S., Gable B., Yee J., & Gardner A. K. (2016). Coaching from the sidelines: Examining the impact of teledebriefing in simulation-based training. *Simulation in Healthcare*. 2016. № 11. P. 334–339.
2. Allen J. A., Reiter-Palmon R., Crowe J., & Scott C. (2018). Debriefs: Teams learning from doing in context. *American Psychologist*. 2018. № 73(4). P. 504–516. <https://doi.org/10.1037/amp0000246>
3. Cant R. P., & Cooper S. J. The benefits of debriefing as formative feedback in nursing education. *The Australian Journal of Advanced Nursing*, 2011. № 29. P. 37–47.
4. Cohen I., Globerson S. The Impact of Debriefing on Future Performance of Projects. *International Journal of Operations and Logistics Management*. 2015. № 4(3). P. 177–192.
5. Comfort L. K. Crisis management in hindsight: Cognition, communication, coordination, and control. *Public Administration Review*. 2007. № 67. P. 189–197. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1540-6210.2007.00827.x>

6. DeRue D. S., Nahrgang J. D., Hollenbeck J. R. & Workman K. (2012). A quasi-experimental study of after-event reviews and leadership development. *Journal of Applied Psychology*. 2012. № 97. P. 997–1015. <http://dx.doi.org/10.1037/a0028244>
7. Dreifuerst K. T. Getting Started With Debriefing for Meaningful Learning. *Clinical Simulation in Nursing*. 2015. № 11(5). P. 268–275. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2015.01.005>
8. Feng Q., Luo H., Li W., Chen Y. & Zhang J. The Moderating Effect of Debriefing on Learning Outcomes of IVR-Based Instruction: An Experimental Research. *Applied Sciences*. 2021. № 11(21). P. 10426. <https://doi.org/10.3390/app112110426>
9. Flin R., Martin L. Behavioral markers for crew resource management: A review of current practice. *The International Journal of Aviation Psychology*. 2001. № 11. P. 95–118. http://dx.doi.org/10.1207/S15327108IJAP1101_6
10. Laosakul T., Son S., Derry J., Mitchell L., Ceretta A., Daniel M. Debrief and its quality influence team culture. *OA J Dis Glob Health*. 2020. № 1(1). P. 26–30. <https://doi.org/10.22541/au.160443543.31262342/v1>
11. Mearns K., Flin R., O'Connor P. Sharing “worlds of risk”: Improving communication with crew resource management. *Journal of Risk Research*. 2001. № 4. P. 377–392. <http://dx.doi.org/10.1080/13669870110063225>
12. Morrison J. E., Meliza L. L. Foundations of the after action review process (Special Report 42). Alexandria, VA: U.S. Army Research Institute for the Behavioral and Social Sciences. 1999.
13. O'Shea J. The after action review. *The Officer*. 1999. № 75. P. 50–56.
14. Quinn R. W., Bunderson J. S. Could we huddle on this project? Participant learning in newsroom conversations. *Journal of Management*. 2016. № 42. P. 386–418. <http://dx.doi.org/10.1177/0149206313484517>
15. Rif S. C., Tan K. H., Khairuddin K. F. Debriefing in Online Primary ESL Classrooms During the COVID-19 Pandemic: A Case Study. *Journal of Language Teaching and Research*. 2023. № 14(1). P. 224–230. <https://doi.org/10.17507/jltr.1401.23>
16. Биконя О., Шендерук О., Шевченко Ю., Іванишина В. Технологія дебрифінгу в навчанні іноземної мови. Вісник Національного університету "Чернігівський колегіум" імені Т. Г. Шевченка. Серія : Педагогічні науки. 2023. № 21. P. 64–72. http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnuchkpn_2023_21_13
17. Синекон О. С. Теорія і практика диференційованого навчання професійно орієнтованого англомовного спілкування майбутніх фахівців з інформаційних технологій: дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.02. Київ, 2022. 718 с.

References

1. Ahmed R. A., Atkinson S. S., Gable B., Yee J., & Gardner A. K. Coaching from the sidelines: Examining the impact of teledebriefing in simulation-based training. *Simulation in Healthcare*. 2016. № 11. P. 334–339.
2. Allen J. A., Reiter-Palmon R., Crowe J., & Scott C. Debriefs: Teams learning from doing in context. *American Psychologist*. 2018. № 73(4). P. 504–516. <https://doi.org/10.1037/amp0000246>
3. Cant R. P., & Cooper S. J. The benefits of debriefing as formative feedback in nursing education. *The Australian Journal of Advanced Nursing*, 2011. № 29. P. 37–47.
4. Cohen I., Globerson S. The Impact of Debriefing on Future Performance of Projects. *International Journal of Operations and Logistics Management*. 2015. № 4(3). P. 177–192.
5. Comfort L. K. Crisis management in hindsight: Cognition, communication, coordination, and control. *Public Administration Review*. 2007. № 67. P. 189–197. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1540-6210.2007.00827.x>
6. DeRue D. S., Nahrgang J. D., Hollenbeck J. R. & Workman K. A quasi-experimental study of after-event reviews and leadership development. *Journal of Applied Psychology*. 2012. № 97. P. 997–1015. <http://dx.doi.org/10.1037/a0028244>
7. Dreifuerst K. T. Getting Started With Debriefing for Meaningful Learning. *Clinical Simulation in Nursing*. 2015. № 11(5). P. 268–275. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2015.01.005>
8. Feng Q., Luo H., Li W., Chen Y. & Zhang J. The Moderating Effect of Debriefing on Learning Outcomes of IVR-Based Instruction: An Experimental Research. *Applied Sciences*. 2021. № 11(21). P. 10426. <https://doi.org/10.3390/app112110426>
9. Flin R., Martin L. Behavioral markers for crew resource management: A review of current practice. *The International Journal of Aviation Psychology*. 2001. № 11. P. 95–118. http://dx.doi.org/10.1207/S15327108IJAP1101_6
10. Laosakul T., Son S., Derry J., Mitchell L., Ceretta A., Daniel M. Debrief and its quality influence team culture. *OA J Dis Glob Health*. 2020. № 1(1). P. 26–30. <https://doi.org/10.22541/au.160443543.31262342/v1>
11. Mearns K., Flin R., O'Connor P. Sharing “worlds of risk”: Improving communication with crew resource management. *Journal of Risk Research*. 2001. № 4. P. 377–392. <http://dx.doi.org/10.1080/13669870110063225>
12. Morrison J. E., Meliza L. L. Foundations of the after action review process (Special Report 42). Alexandria, VA: U.S. Army Research Institute for the Behavioral and Social Sciences. 1999.
13. O'Shea J. The after action review. *The Officer*. 1999. № 75. P. 50–56.
14. Quinn R. W., Bunderson J. S. Could we huddle on this project? Participant learning in newsroom conversations. *Journal of Management*. 2016. № 42. P. 386–418. <http://dx.doi.org/10.1177/0149206313484517>
15. Rif S. C., Tan K. H., Khairuddin K. F. Debriefing in Online Primary ESL Classrooms During the COVID-19 Pandemic: A Case Study. *Journal of Language Teaching and Research*. 2023. № 14(1). P. 224–230. <https://doi.org/10.17507/jltr.1401.23>
16. Bykonja O., Shenderuk O., Shevchenko Yu., Ivanyshyna V. Tekhnolohiia debryfinhu v navchanni inozemnoi movy. Visnyk Natsionalnoho universytetu "Chernihivskyi kolehium" imeni T. H. Shevchenka. Seriiia : Pedahohichni nauky. 2023. № 21. P. 64–72. http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnuchkpn_2023_21_13
17. Synekop, O. S. Teoriya i praktyka dyferentsiyovanoho navchannya profesiyno oriyentovanoho anhlomovnoho spilkuvannya maybutnikh fakhivtsiv z informatsiynykh tekhnolohiy [Theory and Practice of Differentiated Instruction of Professionally Oriented English-language Communication of the Prospective Information Technology Professionals]: dysertatsiya na zdobuttya naukovooho stupenya doktora pedahohichnykh nauk [Thesis for a Doctorate Degree in Pedagogical Studies]: 13.00.02. Kyiv, 2022. 718 p.